

Biroul permanent al Senatului
Bp. 132 10.04.2006

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
140, 9.05.2006

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind suspendarea
emiterii Ordonanțelor de Urgență de către Guvern**

Analizând propunerea legislativă privind suspendarea emiterii Ordonanțelor de Urgență de către Guvern, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B132 din 9.03.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele motive:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare suspendarea, până la data de 31 decembrie 2008, a emiterii ordonanțelor de urgență de către Guvern.

Prin natura sa, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că posibilitatea Guvernului de a emite ordonanțe este expresia unei competențe legislative delegate, ca modalitate de participare a Guvernului la realizarea puterii legislative, corespunzător rolului constituțional ce îi revine, potrivit art.102 alin.(1) din Constituția României, privind realizarea politicii interne și externe a țării.

Ordonanțele de urgență emise în temeiul art.115 alin. (4) din Constituția României, republicată, au însă un caracter aparte față de ordonanțele simple, întrucât **delegarea legislativă este dată Guvernului de însuși textul constituțional, care este de strictă interpretare.**

Caracterul specific al ordonanțelor de urgență rezultă din faptul că:

a) se pot emite numai în situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată și când în mod obiectiv nu a fost posibilă adoptarea unei legi de abilitare sau a unei legi în procedură de urgență;

b) intră în vigoare numai după depunerea lor spre dezbatere în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după

publicarea lor în Monitorul Oficial al României, astfel încât autoritatea legislativă să poată hotărî neîntârziat aprobarea sau respingerea lor;

c) în cazul în care Camerele nu se află în sesiune ele se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunerea sau, după caz, de la trimiterea acestora, fiind singurul caz în care Guvernul poate, pe calea indirectă a depunerii spre aprobare a ordonanței de urgență, să determine convocarea Parlamentului, având în vedere situația extraordinară produsă.

3. Norma referitoare la suspendarea emiterii de către Guvern a ordonanțelor de urgență până la data de 31 decembrie 2008 este neconstituțională și pentru faptul că se intervine, peste limitele constituționale, în activitatea autorității executive a statului, încălcându-se astfel principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art.1 alin.(4) din Constituție.

4. În legătură cu situația extraordinară care să legitimeze adoptarea unei ordonanțe de urgență, Curtea Constituțională a statuat încă din anul 1995 și apoi în anul 1998 (iar practica ulterioară a Curții a fost constantă în acest sens) că situația extraordinară „trebuie să aibă un caracter obiectiv, în sensul ca existența ei să nu depindă de voința Guvernului” (Decizia nr.83/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.211 din 8 iunie 1998).

În aceste condiții, se înțelege că nu este suficient ca emiterea ordonanțelor de urgență să fie doar „bine motivată” sau să aibă „acordul liderilor tuturor grupurilor parlamentare”, cum se propune în art.2 și nici nu poate fi limitat numărul lor la „cel mult 10, în fiecare an”. Apariția situațiilor extraordinare, având caracter obiectiv, nu poate fi supusă altor determinări convenționale, în afara celor prevăzute de Constituție.

5. Textul art.3, nici nu este necesar în raport de prevederile art.78 din Constituția României, republicată, potrivit căreia legea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.

Față de cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în forma prezentată spre avizare, încălcând limitele delegării legislative constituționale, precum și principiul separației și al echilibrului puterilor în stat, consfințite de Constituție.

PRESEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 502/07.04.2006